

Suus Lodewijks

Voor de Mooiste Gezichten van Zutphen spreek ik haar in de grote glazen ruimte op de eerste etage van de HEMA, in de binnenstad. In 1960 begon haar opa de winkel een klein stukje verderop in het huidige pand van het Kruidvat als tiende franchisenemer van Nederland. Daarna verhuisden ze in 1970 naar het pand waarin ze nu zitten. Vandaag mag ik het verhaal van zijn kleindochter vertellen, die inmiddels ook hevig besmet is met het HEMA-virus. Wat dat inhoudt vertel ik later. Ze is geboren en getogen in Zutphen en groeide op aan de markt in een gezin met een oudere zus van wie ze vertelt dat het inmiddels haar beste vriendin is. Ze had er naar eigen zeggen een heel fijne en warme jeugd met heel verliefde en liefdevolle ouders. Nadat ze haar middelbare school had doorlopen is ze voor een tussenjaar naar het buitenland vertrokken. In dat jaar deed ze de eerste drie maanden een talencursus in Oxford. Vervolgens had ze in Salamanca en op Malta ook veel tijd voor leuke dingen.

Haar ouders hadden altijd gezegd dat ze iets moest gaan studeren wat ze leuk vond; nooit was er enige druk dat ze later iets in de HEMA moest gaan doen. In eerste instantie had dat ook niet haar interesse. Aanvankelijk koos ze voor een studie criminologie aan de VU, onderbrak die door voor rechten te kiezen, om vervolgens pedagogiek te gaan studeren. Dat bleek het ook niet, waarna ze toch weer haar studie criminologie hervatte. Al die tijd woonde ze in Amsterdam en vertelt ze lachend dat ze soms drukker was met het studentenleven en minder met studiepunten halen.

Toen er rond de coördinatie van een grote verbouwing van de HEMA in Zutphen een beroep werd gedaan op haar inzet raakte ze zich meer en meer bewust van hoe leuk het werk eigenlijk is wat haar moeder en opa al 30 jaar deden. Elke dag groeide haar

enthousiasme en uiteindelijk koos ze ervoor om haar loopbaan volledig hierop te richten. 'De werkzaamheden zijn heel divers en afwisselend', zegt ze. 'Ik vind het cijfermatige heel leuk, hou van statistieken, maar ook van het omgaan met heel veel verschillende mensen en de creativiteit die het vraagt. We zijn er echt voor iedereen, en ook echt iedereen is hier welkom'.

Het betekende wel dat ze een heel opleidingstraject in zou gaan binnen de HEMA, waarbij ze van onder af aan, in andere filialen, het vak zou gaan leren. Ze begon als stagiair, gewoon in een HEMA T-shirt, aanvankelijk op de gebaksafdeling van het filiaal aan de Ferdinand Bolstraat in Amsterdam. Pas na vijf jaar en met enorm veel scholing en ervaring bij verschillende filialen verder, was het zover dat ze in het filiaal van haar moeder in Zutphen stond. Op dat moment was haar moeder nog de ondernemer die de zaak runde en zij startte als assistent filiaalmanager. In die tijd volgde ze nog een aantal opleidingen die gericht waren op het runnen van de HEMA Zutphen. Vandaag de dag is haar moeder met pensioen en heeft ze het filiaal volledig overgenomen.

Trots vertelt ze dat het opvallend is dat het team dat bij hen werkzaam is, nauwelijks wisselt. Zo zijn er vier mensen die al meer dan veertig jaar in dienst zijn. Die zijn nog door haar opa aangesteld. Dat zegt ook iets over de sfeer en het werk. Wat ze heel belangrijk vindt, is dat de HEMA in alle opzichten een afspiegeling van de maatschappij is en dat zie je ook terug in het personeelsbestand. Daarbij wil ze graag dat de winkel meer is dan een plek waar je even een boodschap doet, maar dat er een bepaalde (persoonlijke) beleving is als je komt. Zo vindt ze het erg leuk als mensen zeggen 'Ik ga even naar Suus', op het moment dat ze een bezoekje brengen aan de HEMA Zutphen.'

De workshopruimte op de eerste etage, waar ik haar spreek, is vrij nieuw en bedoeld voor allerlei activiteiten die de verbinding met de maatschappij versterken. Zo zijn er met de feestdagen vaak knutselmiddagen voor kinderen en wordt er ook twee keer in de maand door een schilderclub gebruik gemaakt van deze ruimte. Je kunt er voor je kinderen verjaardagsfeestjes geven, maar er is bijvoorbeeld rond de kerst ook vanuit het project 'Muziek op schoot' een bijeenkomst voor ouders en hun jonge kinderen.

Als ze niet met werk bezig is, richt ze zich op haar drie jonge kinderen van vijf en één jaar oud. 'Gezellig samen erop uit, ik ben namelijk niet iemand die thuis niets kan zitten doen', zegt ze lachend. Daarnaast volgt ze verschillende schildercursussen. 'Dat schilderen is mijn meditatie, daar laad ik echt van op. Maar van gezellig met vrienden samenkomen en een wijntje drinken geniet ik ook enorm !'

De opgewekte vrouw die elke werkdag begint met een koffie bij Sani en daarna eentje bij van Rossum en van wie de eerste woordjes die ze sprak letterlijk (H)ÉMA was, is de enige echte Suus Lodewijks !